

Những chuyện niệm Phật có cảm ứng nghe được

Tác giả : Cư sĩ Lâm Khán Trị
Dịch giả : Dương Đình Hỷ

1- *Biến nguy thành an.*

Từ xưa tới nay, nhà Phật có một câu thành ngữ “Một người trì trai ngàn Phật vui, cửu huyền thất tổ có thể siêu sinh.” Đó là sự thật một câu Phật hiệu có thể tiêu tai, giải oán, biến nguy thành an. Như quý vị không tin, chúng tôi xin kể một chuyện chứng minh. Chuyện này phát sinh ở Tân Trúc, Đài Trung, có một vị liên hữu chúng tôi gọi là Kiềm Ca. Một hôm, Kiềm Ca nói với người giảng pháp :

-Pháp môn niệm Phật rất hay, có thể lợi ích chúng sanh, xác thực có đại cảm ứng.

-Ông niệm Phật được cảm ứng gì ?

-Tổ tiên tôi có để lại một ngôi mộ rất kỳ quái, rất lâu không ai dám táo mộ, cũng không dám cúng tế. Cúng tế về nhà nếu không chết cũng ngã bệnh. Các mục đồng chăn trâu, dê nếu để các con vật này ăn cỏ ở trên mộ , khi về mục đồng và súc vật không chết cũng bị bệnh, vì lý do đó những người ở trong vùng đó không dám xâm phạm ngôi mộ kỳ quái đó. Khi Nhật đầu hàng, Đài Loan quang phục, một người anh họ bảo tôi :

-Ngôi quái mộ bị hư hỏng, bia một nửa hoá hồng, nếu sửa lại nhất định chúng ta sẽ phát tài.

-Tôi không dám nghĩ tới, cũng không mong phát tài nhờ sửa mộ.

-Chú không đi, vậy tôi đi cúng tế một mình, cũng tốt thôi.

Tết Thanh minh năm đó, anh họ tôi quả nhiên sửa soạn rượu cúng và tam sinh đến tế mộ. Một tháng sau, 3 đứa vcon trai của anh họ đều chết cả. Các vị thử nghĩ coi chuyện này có đáng sợ không ? Tôi tin rằng bất cứ người nào cũng chưa nghe chuyện kỳ quái này. Đến năm Dân quốc 49 , lại có mộ ông anh họ khác bảo tôi :

-Hôm qua tôi có đi ngang qua quái mộ, mộ bị nước ngầm tạo thành một lỗ hồng lớn, nếu không có người lấp lại, e mộ sẽ bị hồng. Muốn sửa nhưng không dám động, vì sợ phát sinh tai hoạ, biết làm sao đây ?

-Không hề gì, chúng ta nhất định sửa.

Ông anh họ cao hứng nói :

-Nếu chú nhất định sửa, bao nhiêu chi phí tôi chịu cả, nhưng bao giờ mới bắt đầu đây ?

-Một tháng nữa.

Kiểm Ca từ ngày theo pháp môn Tịnh độ, từ vài năm nay sáng chiều công khoá không một lần gián đoạn. Từ ngày nhận sửa ngôi quái mộ, sau khi hoàn tất công khoá đều hồi hướng công đức cho ngôi quái mộ, và tâm thành cầu nguyện :

-Chư Phật, chư Bồ tát xin bảo hộ con, con tin Phật rồi, họ hàng bè bạn đều cho là con mê tín, lạc hậu. Lần này con xin các ngài hãy cho họ xem Phật pháp vô biên, sửa mộ xong đừng để tai hoạ gì xảy ra.

Tới trước ngày tảo mộ, ông nằm mộng thấy đến một ngôi mộ hướng Bắc-Nam, phía trước có một suối nước trong vắt chảy qua, 2 bên mộ là 2 cây đại thụ, mộ bia ngã sang một bên, mộ có một lỗ hồng lớn. Bỗng trong mộ xuất hiện một nữ ác quỷ, mặc cổ trang. Lúc đó Kiểm Ca rất sợ, bèn chấp tay niệm “Nam Mô A Di Đà Phật “. Chung quanh nam nữ đứng xem rất đông, có một ông già bảo Kiểm Ca :

-Người nữ đó lúc trước là một ác quỷ, vì con cháu niệm Phật bây giờ đã biến thành thiện quỷ.

Kiểm Ca thấy rõ, nghe rõ, tỉnh dậy chỉ là một giấc Nam kha, tâm tưởng cảnh giới trong mộng nhất định do Phật, Bồ tát dùng thần lực dẫn tới xem, phóng tâm mà sửa mộ.

Sáng hôm sau, anh họ ông tới :

-Chú Kiểm, tôi dẫn công nhân và xi-măng, vữa, đồ nghề . . . đều đã mang tới. Chúng ta đi cho mau.

-Tôi hỏi anh, hoàn cảnh mộ có phải như thế . . . như thế . . . và người trong mộ là một người nữ ?

-Chú có xem qua mộ không ? Sao biết được ?
 -Tôi qua tôi nằm mộng thấy !

Kiểm Ca mua hương, hoa và mang theo một quyển kinh. Đến nơi thì thấy cảnh y như đã thấy trong mộng. Bày hương, hoa trên mộ ông nói :
 -Hôm nay con đến sửa mộ, trước hết tụng kinh A Di Đà, sau vãng sinh chú, rồi thánh hiệu A Di Đà Phật cho người. Người hãy niệm Phật để thoát khổ, được vui. Đừng hại người, đừng hại con cháu và người dung.

Nói rồi tụng kinh, trì chú, niệm Phật, sau đó trừ cỏ, tu sửa phần mộ. Rửa sạch bia, coi kỹ thì là bà tổ mẫu. Kiểm Ca và công nhân đến nay vẫn bình yên vô sự.

Chuyện này có người sẽ không tin, thọ mạng của quý sao lâu vậy ? Xin quý vị hãy coi kinh Phật có nói thọ mạng của quý ít nhất là 500 năm, một tháng của người đời chỉ bằng một ngày của quý. Vẫn có người không tin vì sao tổ tiên lại hại con cháu ? Kinh Phật có nói : “Chúng sanh vì ngã chấp, ngã kiến mà phải luân hồi trong sáu đường, ông tranh tôi đoạt, ông giết tôi, tôi giết ông, hổ tương tạo nhân quả, kết ân báo oán, kết oán báo ân, đòi nợ, trả nợ . . . không dứt. Tổ mẫu của Kiểm Ca trong quá khứ nhất định có kết oán cừu không giải với các nạn nhân nên mới ra tay ác độc như thế. Nếu không có Kiểm Ca một lòng niệm Phật thì oán cừu sao giải được ? Do đó, quý vị nên niệm nhiều một chút “ Nam Mô A Di Đà Phật”.

2- Bồ tát thị hiện khuyên niệm Phật.

Năm ngoái, vào tuần thứ nhất của tháng 5, con gái của chị Tuấn là Lan bị lưu sản. Thân thể rất tốt, một hôm bị băng huyết trên giường, mê đi. Chị Tuấn tưởng là con gái ngủ. Vài giờ sau Lan tỉnh dậy báo mẹ :
 -Con thần chí hôn mê, đi tới một nơi u ám, là một nơi rất xa, con cứ đi về phía trước. Bỗng gặp một cô thiếu nữ đoan chính, trang nghiêm, giữ

con lại, dùng tay đẩy một cái con liền ngã lăn trên đất. Khi nhóm dậy rồi con liền mắng cô : Làm sao cô lại xô con té, cô tên gì ? Cô gái bảo :
-Đây không phải là chỗ cô tới, mau về đi. Cô về nhà sẽ biết tên tôi.

Cô gái đó nói xong, liền chắp tay, miệng niệm Nam Mô A Di Đà Phật, sau đó con tỉnh lại.

Chị Tuấn nghe xong bảo con :

-Chỉ sợ cô gái đó là Quán Thế Âm bồ tát hoá hiện cứu con đây !

Từ đó Lan hồi phục sức khoẻ. Chị Tuấn kể tôi nghe kinh nghiệm của con gái và hỏi :

-Tại sao Quán Thế Âm bồ tát lại chắp tay và niệm Nam Mô A Di Đà Phật ? Quán Thế Âm chẳng là một trong Tam thánh của Tây phương Cực Lạc sao ?

-Quán Thế Âm chắp tay niệm Phật là dạy cháu Lan niệm Phật, không phải là niệm cho mình. Đó là lấy thân mà dạy cháu Lan. Không niệm Phật thì sao thoát khổ cõi ta bà này ? Thoát được vòng sinh tử luân hồi.

Từ đó cháu Lan bắt đầu niệm Phật.

3- Mẹ niệm Phật, con thoát nạn.

Ở Tín Nghĩa đường, tôi thấy một bà già và một thanh niên lễ Phật rất cung kính và thành tâm, thấy lạ tôi hỏi :

-Cụ chân thành lễ Phật vì duyên có gì ?

-Tôi lễ tạ Phật và Bồ tát, vào tháng trước một tối tôi nằm mộng, rụng hết cả răng. Sớm sau, khi tỉnh dậy, tôi nghĩ đây là một điềm xấu bèn kể cho cô Cẩm. Cô dạy tôi quỳ trước tượng Phật, thành tâm niệm Phật, bảo hộ toàn gia, gặp hung hoá cát, việc lớn hoá nhỏ, việc nhỏ hoá không .

Ngừng một chút, bà lại kể tiếp :

-Tôi có một con tên là Thành, là một công nhân đốt củi thành than, ở Đài Trung. Hôm đó, đang đốt củi trong lò bỗng tai nghe tiếng réo gọi :

-Thành ơi, mau về nhà !

Thành ngoảnh nhìn phải, trái không thấy một bóng người, làm sao có tiếng nói ? Lại chạy ra khỏi lò xem, cũng không có ai, quay vào lò lại nghe tiếng gọi :

-Thành ơi, mau về nhà !

Lúc đó, Thành rất kinh ngạc, liền tưởng đến mẹ già đã 70 tuổi, nhớ có chuyện gì xảy ra thì sao ?

Lập tức xin chủ cho nghỉ, rồi thu xếp hành trang, về nhà. Khi rời lò 100 bước thì nghe một tiếng rất to “bình”. Ngoảnh đầu lại thì lò than sụp đổ. Nếu còn trong đó thì đã bị đè chết rồi.

Sau đó về nhà, toàn là đường núi, vượt qua vài ngọn lại phải đi qua một con suối lớn. Con suối không có cầu. Muốn qua suối phải dùng một giỏ mây, dùng dây thừng kéo qua. Người ngồi trong giỏ mây 2 bên có người kéo qua, kéo lại. Thành ngồi trong giỏ mây kéo đến giữa suối thì dây đứt. Hành lý và người đều rớt xuống suối. Vì suối sâu và nước chảy xiết nên người 2 bên bờ đều bó tay, không cách, chỉ kêu lên mà thôi. Thành bị dòng nước cuốn đi, nghĩ mình chắc chết chìm, nào ngờ kỳ tích bỗng xảy ra, tay vớ được một đám cỏ nước, liền nổi ở trong nước. Sau đó bò lên bờ bên kia. Dĩ nhiên là hành lý mất hết, nhưng thân thì bình an vô sự, trở về nhà. Vì bà mẹ thành tâm niệm Phật mà con bà thoát được 2 tai nạn.

4- Niệm Phật nước rút, người vật bình an.

Cô Đoạn kể :

-Tôi có một người họ hàng, chồng đi lính, ở nhà không giữ phận làm vợ, bị bỏ từ 6 tháng. Khi ra khỏi tù trở thành một người khác. Mang tượng Tam thánh về nhà, sáng chiều tụng kinh lễ Phật, đối đãi bố mẹ chồng, chồng con rất tốt. Trở thành một người con có hiếu, vợ hiền, mẹ tốt. Còn khuyên mọi người niệm Phật, kể chuyện cho mọi người nghe. Có người hỏi :

-Chị lúc trước không tin Phật, sao bây giờ lại tin ?

-Vì ở trong tù được một vị sư tử trong Liên xã mỗi tuần đều giảng Phật pháp lại dạy niệm Nam Mô A Di Đà Phật, cái ác làm lành. Nghe rất có lý. Lại tặng kinh, tượng, niệm châu . . .

Ra khỏi tù chị sống với bố mẹ chồng ở nhà tranh 3 gian ở dưới cầu Nam Môn, bên suối. Nhà nuôi hơn 100 con vịt để duy trì sự sống. Chị bán vịt đi mua 18 con heo con, vỗ cho béo định để bán. Sau đó rời đi nơi khác để buôn bán. Chị lợi dụng đất trống để trồng dưa . . . dùng làm đồ ăn cho heo. Cả ngày bận rộn. Một hôm thấy nước suối dâng lên. Chị bắc thanh mời bố mẹ chồng trèo lên nóc nhà, rồi con cái, rồi cùng chồng mang 18 con heo con lên, sau cùng tự mình trèo lên. Cả nhà cùng 18 con heo đã ở trên nóc nhà, nhìn nước chảy xiết bên dưới, chị không hoang mang bảo mọi người chấp tay niệm Nam Mô cứu khổ, cứu nạn Quán Thế Âm bồ tát. Niệm chừng 10 phút lại đổi niệm Nam Mô A Di Đà Phật. Niệm một lúc lại niệm Quán Thế Âm bồ tát, niệm cho tới khi nước suối rút xuống. Người và vật lại leo xuống bình an.

Cô Đoạn lại nói :

-Các vị, đó không phải là Phật, Bồ tát gia hộ sao ? Tôi nghĩ thật là hiếm có, ở cầu Nam Môn hơn 100 nhà bị thủy tai, nhiều nhà bị trôi đi, nhiều người bị chết mà nhà tranh vách đất ở dưới cầu lại không bị gì. Ngay cả heo cũng leo thang thật là khéo, khó thể nghĩ bàn. Các vị đã thấy Phật, Bồ tát chỉ cần thành tâm cầu nguyện thì sẽ có ích lợi lớn chưa ?

5- Xe xích lô rơi.

Một niệm chân thành, được Phật gia hộ. Ông phu xe xích lô Trần Phong Nam, chắt một vợ có bầu 8 tháng và 2 con trai từ Đài Trung về nhà, trong đêm khuya trên đường gặp nạn. Sự tình ra sao ? Xin xem chuyện kể dưới đây sẽ rõ.

Mỗi năm vào ngày 15, tháng 6 là sinh nhật của Thành Hoàng Đài Trung. Hôm đó, trừ những người tin Phật, còn đa số đều đại khai sát giới, yến tiệc linh đình, mời bạn bè thân thích tới nhậu nhẹt. Những người ở chỗ khác không hẹn mà đến. Mỗi người đều có ý tưởng không say không về.

Đó là tục lệ. Đương nhiên ông Nam cũng không ngoại lệ. Buổi chiều ông Nam chở cả nhà đến Đài Trung làm khách. Đến nửa đêm mới từ biệt chủ nhân. Trong khung cảnh trăng trong gió mát, ông đạp xe chậm chậm về nhà. Gần tới Thảo Hồ, vợ ông nghĩ nghe nói vùng Thảo Hồ ban đêm thường phát sinh tai nạn xe và những chuyện bất hạnh, phải nên niệm Phật gia hộ mới được. Bà bèn niệm thầm thánh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật. Xe đi tới cầu bỗng nhiên bất tri, bất giác, người, xe đều rơi xuống khe độ vài thước. Trong nỗi sợ, rợn tóc gáy đó bà vợ kêu lên :

-A Di Đà Phật, xin độ chúng con về Tây phương !

Thật không thể nghĩ bàn xe xích-lô không nghiêng, không ngã mà rơi thẳng xuống đáy khe : vợ chồng, con cái đều ngồi yên trên xe, không những không bị thương, cũng không bị chầy da tróc vẩy gì cả, chỉ bị một phen hoảng sợ.

Về sau, nhờ sự giúp đỡ của những người qua đường, đưa được xe lên. Về đến nhà vào lúc 2 giờ đêm. Ngày hôm sau sợ đưa con trong bụng vợ bị gì không, ông hỏi vợ đi khám bác sĩ. Nhưng bà vợ nói :

-Tôi không sao cả, khám làm gì ?

Hàng xóm biết chuyện xảy ra tới qua, hỏi ông Trần tình hình xảy ra thế nào ? Ông bảo :

-Tôi đạp xe tới cầu, rất cẩn thận, nhưng phía sau như có người xô xe nghiêng xuống, tôi cố sức ghì lại nhưng không được, trong lòng tôi thành tâm niệm Phật, không ngờ có thể bình an vô sự.

Khi bà vợ bế đưa con trai bụ bẫm đến lễ Phật, cô Trần Giang Đào giới thiệu với tôi, kể ra chuyện cảm ứng niệm Phật này. Niệm Phật chỉ cần lòng tin vững chắc không những tiêu tai, thoát khỏi tam giới còn sinh về cõi Tây nữa.

6- Con chó có thiện căn.

Cư sĩ Minh lúc còn sống, có nuôi một con chó, lại còn quy y tam bảo cho nó nữa. Đó là một con chó có thiện căn, rất trung với chủ. Khi cư sĩ

Minh dưỡng bệnh trên núi, nó mang đơn thuốc đến tiệm thuốc Bắc, rồi mang thuốc về nhà. Trên đường phải qua một con suối lớn, nước có khi dâng lên và chảy xiết nó phải ngửa đầu lội qua, vì miệng ngậm gói thuốc, thuốc không hề bị ngấm nước. Mỗi ngày cư sĩ Minh đều tắm vào buổi trưa, thay quần áo bẩn, con chó tha quần áo bẩn về nhà vợ cư sĩ và tha quần áo sạch lên núi. Nó để quần áo sạch trên một tảng đá tự mình chọn chỗ sạch rồi tự mình nhảy xuống suối tắm. Tắm xong ngậm gói quần áo sạch vào miệng và về núi. Ngày nào cũng vậy, như một người giúp việc rất nghe lời. Nó rất thích nghe pháp, mỗi chiều chủ nhật, đều nằm trong một góc Phật điện, gần người giảng pháp, im lặng nghe rất chân thành. Sau đó nó chạy đi rất xa để tiểu tiện. Khi cư sĩ Minh qua đời, nó cả ngày ủ rũ, mất cả linh hoạt thường ngày. Tang lễ xong, nó đi đâu mắt không biết nữa.

7- Diêm Vương cũng sợ A Di Đà Phật.

Hàng xóm của bà Hoàng là 2 mẹ con. Một tối bà nằm mộng cũng không phải là mộng, bỗng nhiên bà nghe có tiếng gõ cửa, hình như có nhiều người gọi mở cửa. Bà lớn tiếng hỏi :

-Ai đó ?

-Tôi do Diêm La Vương phái tới tìm một người.

-Nhà tôi tin A Di Đà Phật, cùng Diêm La Vương các người không có quan hệ gì. Mau đi đi !

Nói xong bà lớn tiếng niệm Nam Mô A Di Đà Phật. Bà Hoàng ngừng một lúc lắng nghe. Bên ngoài không có động tĩnh gì. Bà mở cửa ra coi thấy một đám người trên đường đánh trống, gõ phèng, cầm cờ, cầm bài vị, sau cùng có một vị mặc áo đại bào màu xanh ngồi trên một kiệu 4 người khiêng rảo bước đi mất. Lúc đó bà Hoàng tận lực niệm A Di Đà Phật. Lúc tỉnh ra thì là một giấc Nam kha. Miệng còn niệm Phật. Nguyên lai nhà hàng xóm đưa con gái mới có 18 tuổi, cổ mọc lên một cục bướu to bằng quả trứng; muốn vào y viện để phẫu thuật, 2 mẹ con đi Đài Trung để nhập viện.. Thương thay, sau khi giải phẫu rồi liền tử vong. Ngày đó nhằm tối bà Hoàng nằm mộng 3 ngày trước. Bà rất

thương cô gái, nếu biết 2 mẹ con đi giải phẫu thì bà đã ngăn trở. Ba ngày trước bà không giám kể giấc mộng vì không biết hư, thật nói ra sợ người bảo yêu ngôn hoặc chúng. Họ không tin, cũng không biết niệm Phật. Một khi vô thường tới, người không niệm Phật thì sẽ bị Diêm Vương chỉ phối chỉ còn cách theo ông mà đi. Mọi người thử nghĩ coi nếu người biết niệm Phật sẽ được vô số Phật giúp đỡ, Diêm Vương còn dám làm gì ? Nói như vậy thì người niệm Phật bắt tử sao ? Không đúng, người niệm Phật nếu tới số thì Phật sẽ tới rước về Tây phương Cực Lạc, không thọ khổ luân hồi nữa. Do đó mong mọi người niệm Phật nhiều hơn, tự niệm để tự cứu.

8- Xe hơi lật mà người không sao.

Hồng sư tử có một cô cháu gái 18 tuổi, từ nhỏ đã tin Phật, ăn chay trường, lúc rảnh rỗi thì niệm Phật. Tên cô là Hoàng Mẫn. 16 tuổi đã là Y tá, tới Đài Trung phục vụ. Cô làm việc chăm chỉ, cẩn thận, học hỏi, rất thân thiết với các bệnh nhân. Tuy công việc bận rộn nhưng sáng chiều cô không ngừng niệm Phật. Cô có đeo một tượng Phật ở cổ. Mùa Xuân năm rồi, viện trưởng sai cô đưa bệnh nhân đến Thảo Truân, đi xe taxi. Gần tới Thảo Hồ thì xe bị lật, văng vào Lô Tuấn Viên, 4 bánh hướng lên trời. Người đi đường kêu lên :

-A Di Đà Phật ! Những người trong xe chắc chết.

Trong sát na, cửa xe mở ra, một cô thiếu nữ dắt một ông cụ đi ra, tài xế cũng bò ra; 3 người bình an vô sự, da cũng không bị xây sát. Nhưng kính xe thì đều vỡ vụn. Họ đón xe về Đài Trung. Hôm sau là ngày nghỉ Hoàng Mẫn bảo bà :

-Bà ạ ! A Di Đà Phật linh cảm, bảo hộ con.

Rồi cô kể lại chuyện bị lật xe hôm qua, cô còn nói :

-Mỗi lần lên xe, con đều một lòng niệm Phật, vì vậy khi ngồi xe hôm qua con cũng đang niệm Phật. Khi xe lật con dắt ông cụ bệnh nhân ra, đón xe về Đài Trung. Con cũng có mua hoa quả cúng Phật tạ ơn Ngài đã cứu con và cũng để tỏ kính ý.

9- Con khỉ biết lễ Phật.

Một lần, Chân sư tử đi ngang chợ, thấy một đám người xúm xít quanh một người rao :

-Ngày nay thịt khỉ là đồ bổ nhất, mời mọi người mau lại mua. Giết tại chỗ, thịt còn tươi.

Người xem đứng chung quanh nói :

-Đáng thương thay !

Cô Chân động lòng từ bi, đi ngó xem, chỉ thấy trong lồng sắt là 4 con khỉ, 3 con bị dội nước sôi tự mình bứt lông vừa kêu khóc thảm thiết nhưng vẫn chưa chết, cho tới khi người chủ lia dao vào cổ họng. Máu phun ra thành tia, thân mình đổ xuống thành một khối. Mọi người tranh nhau mua thịt khỉ. Còn một con khỉ chưa bị giết, mắt thấy đồng bạn chết thảm, sợ hãi 2 tay bung đầu chi chi kêu khỏ, như cầu cứu. Cô Chân thấy cảnh đó cảm thấy quá tàn nhẫn bèn hỏi người chủ :

Còn con sống bán bao nhiêu ? Tôi muốn mua để phóng sinh.

-Một trăm, cô mua để phóng sinh thì bớt một nửa là được rồi.

Cô Chân liền móc ra 50 đồng, buộc con khỉ sau yên xe đạp. người chủ nói :

-Con khỉ này vừa mạnh, vừa ác, buộc bằng dây thừng không được đâu, phải dùng dây sắt; dùng dây thừng nó sẽ cởi ra và trốn mất.

Không ngờ con khỉ này không sợ hãi ngồi sau yên xe. Cô Chân bảo nó :

-Khỉ con, vì kiếp trước con không tu nên phải làm thú. Làm thú khó mà tránh khỏi chết thảm. Nay ta cứu con là cho con một cơ hội lìa khổ, được vui, theo ta lên núi, quy y tam bảo.

Cô Phụng là viên đầu, giới hạnh trang nghiêm nghe cô Chân giải cứu một con khỉ thì rất vui, lập tức sửa soạn hương hoa, quy y cho nó, đặt tên là Ngộ Không. Bỏ dây thừng buộc nó, dạy nó 5 vóc lạy Phật, cho nó tự do tự tại, chạy nhảy tha hồ,

Tuy Ngộ Không là súc sinh nhưng biết ân báo ân, không chạy vào núi sâu mà sống, mỗi khoá lễ buổi sáng đều theo chủ nhân lạy Phật. Khi mọi người niệm Phật, miệng nó cũng há ra kêu Phật, Phật. Sau khoá lễ nó ra vườn quả, trèo lên cây cao nhất nhìn bốn phía xem có ai trộm quả không

? Nếu như nhìn thấy Ngô Không liền chạy tới túm lấy kẻ trộm, không buông tới khi người ấy trả lại quả trộm mới thôi, Ngô Không mỗi ngày đều kiểm tra vườn quả mấy lần. Một ngày cô Chân đang trừ cỏ bỗng nghe tiếng gõ mõ, cô cảm thấy lạ, có lẽ có khách ở xa tới thăm, gõ mõ gọi mọi người về chǎng ? Mọi người vội về nhà thì ra Ngô Không đang ngồi trên bàn thờ Phật một tay cầm dùi, một tay cầm mõ mà gõ. Đánh tới đánh lui khiến chủ nhân vừa giận vừa buồn cười, kêu :

-Ngô Không mau quỳ hương !

Ngô Không nhẩy xuống đất, quỳ xuống. Cô Chân thắp một cây hương, bảo Ngô Không cầm và bảo :

-Ngô Không, hiện tại bắt con quỳ hương, vì con ngồi trên bàn thờ Phật là vô lễ với Phật, phải hướng Phật sám hối, về sau không được ngồi trên bàn thờ Phật nữa. Khi hương tắt mới được ngồi dậy.

Ngô Không y lời, hương tắt mới ngồi dậy. Nhưng vài hôm sau, chủ nhân đang rầy cỏ lại nghe tiếng mõ, liền biết ngay là Ngô Không làm. Về nhà, thì thấy Ngô Không đứng trên ghé gõ mõ. Chủ nhân kêu Ngô Không xuống, nhưng nó không nghe, miệng kêu chi chi phản đối có ý nói, lần trước tôi gõ mõ trên bàn thờ Phật các người cho là vô lễ với Phật, nhưng lần này tôi gõ mõ trên ghé cũng sai sao ? Cô Chân hiểu ý Ngô Không nói :

-Ngô Không ! Lần này cũng là vô lễ nữa, pháp khí của Phật không thể đánh loạn. Về sau con không được đánh nữa. Lại đây quỳ hương mau !

Nhưng lần này Ngô Không quỳ không lâu bèn bẻ hương, đứng dậy.

Chúng sanh từ vô lượng kiếp, khó nhất là trừ tham ăn, Ngô Không cũng không ra ngoài lệ đó. Mất thấy vườn hàng xóm có ngọc mễ chín tới Ngô Không thèm rõ rãi. Thừa lúc mọi người nghỉ trưa, Ngô Không bèn hái trộm. Cô Chân biết chuyện này xin lỗi hàng xóm và chịu bồi thường tổn thất, cô Chân rất đồng tình với Ngô Không, nhưng dạy dỗ Ngô Không một hồi. Lại có một lần Ngô Không khiến mọi người cười vui nhưng hoảng sợ. nguyên lai hàng xóm đều là nhà lá, một hôm Ngô Không cầm một hộp quẹt treo lên mái nhà, đốt diêm rất cao húng, miệng thổi phù phù hết que này tới que nọ; Cô Chân và cô Phụng gọi xuống mà nó không chịu, tới khi hết diêm mới thôi. Lần nghịch lửa này rất nghiêm trọng, sự nguy hiểm rất lớn, hàng xóm bất mãn, điều đó làm chủ nhân

điên đầu, không biết làm sao cho phải. Cô Chân và cô Phụng bàn cãi mãi. Thả nó vào núi sâu là hết chuyện, nhưng lại tiếc là nó có thiện căn biết lễ Phật, lại là đệ tử của cô Phụng, lại ăn chay trường. Có lần có người mang thịt tới, nó ngửi rồi không ăn. Do đó, bắt nhẫn thả nó vào núi. Lại nghĩ tới Khởi Vu Sơn có sư phụ cư trú chẳng bằng gửi ở đây biết đâu là tốt cho nó. Do đó, mua một sợi xích dài, đem Ngô Không đến đó, buộc dưới một cây đại thụ. Không ngờ Ngô Không không chịu như thế, liền tuyệt thực để kháng nghị, cả ngày khóc lóc. 7, 8 ngày sau cô Chân nghĩ Ngô Không thay đổi hoàn cảnh đã quen bèn đến thăm. Ngô Không thấy chủ nhân nắm lấy không buông, chết chẳng buông. Cô Chân thấy Ngô Không tiêu tụy vì đói, bắt nhẫn ở lại đó một đêm. Lúc sắp đi cô Chân bảo nó :

-Ngô Không con làm phiền các sư phụ nơi này, muốn về nhà, hãy tạ ơn sư phụ đi.

Nói cũng kỳ, Ngô Không có linh tánh biết người nào là trụ trì, người nào là đương gia. Nó đi đến trước mặt trụ trì, gieo 5 vóc xuống đất, lay 3 lay, lại chạy tới trước mặt đương gia lay một lay., lại nắm tay các sư phụ. Cuối cùng do cô Chân đèo xe đạp về nhà. Đi được nửa đường nó bỏ xe tự mình về nhà. Lấy thùng cơm, thống khoái ăn hết nửa thùng. Sau lần giáo huấn này Ngô Không không dám làm hại mùa màng của hàng xóm, không nghịch lửa, cũng không dám động đến chuông mõ nữa.

10- Giọt nước cành dương.

Trần A Viên, 38 tuổi vào tháng 5 năm nay, ngực bên trái đau, xương cốt toàn thân rã rời, khổ không thể nói. Điều làm chị ta lo lắng nhất là bà hàng xóm năm ngoái cũng bị quái bệnh này mà chết. Nhìn lũ con gái, nếu mình chết chắc sẽ thảm lắm. Tuy nhiên dùng Trung, Tây y nhiều năm cũng chẳng thấy kiến hiệu mà còn có vẻ nặng hơn. Vú bên trái càng xung lên, ngay cả tay trái cũng không động đậy. Một ngày, Trần A Viên, đi tìm bác sĩ, trên đường bỗng gặp bạn cũ là Trần Giang Đào, ngậm lệ nói ra quái bệnh của mình. Bà bạn liền bảo :

-Chị đừng khóc, khóc làm mệt thân. Phật, Bồ tát rất từ bi, cầu Quán Thế Âm bồ tát gia hộ, chỉ cần thực tâm sám hối, chân thành niệm cứu khổ, cứu nạn Quán Thế Âm Bồ tát, nhất định sẽ khỏi.

Trần A Viên liền đáp ứng đi đến hội Liên hữu. Các bạn nghe lý do rồi liền khuyên :

-Chị hãy hết sức niệm Quán Thế Âm bồ tát.

Lấy nước Chú Đại Bi cho uống, lại tặng tranh Tam Thánh, dạy chị sớm chiều niệm Phật.

Trần A Viên sau lần ấy, tinh thần có chỗ dựa, không như lúc trước cả ngày ưu sầu, hiện tại lúc nào cũng niệm Phật. Tưởng như mình không bệnh, nếu có bệnh cũng không sao, một lòng một ý mong về Tây phương Cực Lạc. Cứ 10 ngày như vậy, nằm mộng thấy Quán Thế Âm bồ tát áo trắng, tay trái cầm tịnh bình, tay phải cầm cành dương, lấy cành dương vẩy toàn thân chị. Khi tỉnh dậy, toàn thân thấy mát mẻ, khoẻ khoắn. Một tuần sau thấy thân thể như tắm xong, vú không thấy đau nữa. 2 tháng sau một trận lụt tràn tới vùng chị ở. Có người nói với chị :

-Ruộng dưa nhà tôi ngập 3,4 thước nước, sợ dưa bị úng thối hết.

Chị nghe rồi khóc lớn, vì công lao nửa năm đổ hết vào ruộng dưa, nếu dưa bị úng thối thì rất là nghiêm trọng, buồn rầu nhưng chả có cách nào, chỉ đốt hương cầu cứu khổ, cứu nạn Quán Thế Âm bồ tát xin nhà không trôi, dưa không hỏng. Qua một ngày một đêm thì nước rút. Trần A Viên ra thăm ruộng dưa, sắc mặt lo rầu, miệng niệm Quán Thế Âm bồ tát. Đến ruộng dưa chị thấy dưa còn nguyên, lại có nhiều quả dưa từ nơi khác trôi đến, lại còn có gỗ mục vây quanh ruộng dưa. Chị mang củ về nhà để đốt, mang cả ngày mà cũng không hết. Đây hoàn toàn là sự thật.

11- Trong mộng niệm Phật gặp hung hoá cát.

Chồng bà Kiều là ông Trần, một tối nằm mộng đi tới một cảnh giới kia, có một vị trưởng giả đầu tóc bạc phơ dẫn ông đi tới một nơi rất xa không biết là đâu – một nơi khoáng dã không thấy một bóng người, chỉ thấy một hòm gỗ. Ông cụ bảo :

-Ông Trần, mau tới đây.

Ông Trần nghĩ : tới đây là chết; bèn niệm Phật, niệm chừng 10 tiếng thì thấy một cô thôn nữ chừng 17, 18 tuổi chỉ tay bảo :
-Ông mau đi về đi.

Ông bỗng tỉnh dậy, thì ra là một giấc Nam kha. Ông kể cho vợ nghe, vợ liền thấp hương cảm tạ, và cầu xin bảo hộ hoá lớn hoá nhỏ, hoá nhỏ hoá không. Ông Trần lúc đó đang làm nghề xây cất, xây một nhà 3 tầng. Công việc sắp xong. Sáng đó vì đêm qua gặp ác mộng, trong lòng không vui, vừa định lên lầu 3 xem bỗng một công nhân nói :

-Ông không cần phải lên, tôi lên là đủ rồi !

Nói rồi vị công nhân đó bước lên thang gác, ông Trần đứng tại chỗ, châm thuốc hút. Bỗng nghe đánh bịch một cái, người công nhân đó vì bước sai đã ngã lăn từ tầng trên xuống. Lúc đó ông Trần vội đỡ người công nhân bất tỉnh đó dậy đưa đến bệnh viện cấp cứu. Nhưng vì chấn thương sọ não nên đã tắt thở ngay trên xe, trước khi tới bệnh viện. Ông Trần tổ chức tang lễ chu đáo lại cấp cho người nhà mấy vạn đồng. Trải qua tai nạn ấy, ông Trần như mất hồn, mất vía, mất ăn, mất ngủ. Bà vợ bèn kể hết sự tình và vấn kế cô Kim. Cô Kim dạy dùng một ly nước lạnh, tụng chú Đại Bi 7 lần rồi cho ông Trần uống, nếu công hiệu thì rất may mắn, nếu không công hiệu thì mau mang tới bệnh viện. Bà vợ y lời, quả nhiên hiệu nghiệm, ông Trần hoàn toàn bình phục như cũ. Nghe chuyện này có người sẽ hỏi tại sao Phật cứu ông Trần mà không cứu người công nhân ? Ông Trần nghe vợ niệm Phật, chủng tử Phật đã được huân tập trong óc, khi gặp nạn trong mộng bèn niệm Phật, nghiệp ác đã hoá thành thiện. Người công nhân không có chủng tử Phật, cũng không niệm Phật làm sao chuyển nghiệp ? Do đó không được cứu.

12- Tiểu muội phạm tội, niệm Phật giải oan.

Bà Quyên, ngoài 30 tuổi, làm ăn rất giỏi, đã từng kết hôn, nhưng vợ chồng không hợp, bèn ly hôn. Nhưng bà Quyên đến tết Thanh minh đều về quê, biện lễ cúng bố mẹ chồng. 7 năm trước bà về quê, sửa lễ cùng cháu gái và các trẻ hàng xóm đến mộ cúng tế. Đương lúc nghĩ ngợi về

những ngày xưa cũ, thì bỗng nghe cháu gái 10 tuổi đứng bên mộ bia nói :

-Cô ơi, cúng sai chỗ rồi, chúng ta họ Dương mà đây là họ Hứa, không đúng rồi ! Về nhà đi, về sau không cần tế mộ nữa.

Tôi hỏi :

-Lúc đó bà có giải thích cho cháu không ?

-Không ! Đối với trẻ nhỏ làm sao giải thích đây ? Tôi liền mang bánh kẹo phân phát cho mục đồng, thôn nữ. Mang đồ cúng lễ về nhà cho trẻ ăn. Rồi tự mình về Đài Trung.

Về tới Đài Trung rồi, 12 giờ đêm, anh của cô bé gõ cửa hỏi :

-Cô ơi, buổi sáng cô dẫn em cháu đi thăm mộ xảy ra chuyện gì không phải có đúng không ? Vì sau khi ăn cơm chiều, cháu đang viết bài luận bỗng nghe em cháu kêu :

-Bố mẹ ơi ! Có nhiều quỷ từ cửa sổ nhảy vào vuron tay dài bắt con, mắng con nhiều chuyện. Bố mẹ ơi ! con sợ quá. Sau đó em con lên cơn sốt. Vì vậy mọi người bảo con đến hỏi cô.

Bà Quyên bèn đem chuyện tảo mộ kể lại và bảo :

-Ngày mai cô sẽ đến kể chuyện với các bạn Liên hữu và cầu kinh siêu độ cho họ là xong.

Hôm sau bà Quyên kể chuyện cháu gái vô tri đắc tội với các vong hồn, bị học đến làm phiền cho các Liên hữu nghe. Họ liền đến nhà cháu gái tụng một bộ kinh A Di Đà, 21 biến chú Vãng sinh và chú Đại Bi, và Tâm kinh để giải oan. Lại cho bé gái uống nước có trì chú Đại Bi. Và dạy người nhà niệm A Di Đà Phật. Thật là bất khả tư nghị, bé gái hết sốt và trở lại bình thường.